

S.N. Afg.

Fővárosi Törvényszék
3.K.31.192/2012/6.

Az eredet átvelem.

2012. 10. 25.

Rug

Í T É L E T

A Fővárosi Törvényszék a dr. Gyöző Gábor ügyvéd (1031 Budapest, Ányos u. 6. I. em. 6.) által képvisel
Állampolgársági Hivatal (1117 Budapest, Budafoki út 60.) alperes ellen menekültügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében alperes 106-1-43242/18/11-M. sz. határozatát részben megváltoztatja és felperest oltalmazottként kiegészítő védelemben részesíti.

Egyebekben a bíróság felperes keresetét elutasítja.

A per során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

INDOKOLÁS:

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

Felperes, aki afgán állampolgár, első alkalommal 2010. január 09. napján terjesztett elő menekültkénti elismerés iránti kérelmet. Felperes az eljárás során ismeretlen helyre távozott a számára kijelölt tartózkodási helyről, ezért a menekültügyi hatóság a 106-2-2723/3/2009-M. sz. végzésével az eljárást megszüntette.

Felperes második alkalommal 2010. november 02. napján terjesztett elő menekültkénti elismerés iránti kérelmet, amely kérelmet a hatóság, mind a menekültkénti, mind az oltalmazottkénti elismerés tekintetében elutasította, s egyidejűleg megállapította, hogy felperes esetében nem áll fenn a visszaküldés tilalma sem.

A határozat ellen felperes bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett, amelynek eredményeképpen a Fővárosi Bíróság az 5.K. 30.673/2011/7. sz. ítéletével a keresetet elutasította.

Felperes harmadik kérelmét 2011. szeptember 08. napján terjesztette elő, amely kérelmet alperes érdemi vizsgálat nélkül elutasított arra hivatkozással, hogy felperes a kérelmét a korábbiakkal azonos ténybeli alapon terjesztette elő.

Felperes kérte a végzés bírósági felülvizsgálatát, melynek eredményeképpen a Fővárosi Bíróság a 17.Kpk. 46.327/2011/4. sz. végzésével a hatóság végzését megváltoztatva, felperes elismerés iránti kérelmet részletes vizsgálati eljárásra utalta.

Az eljárás során felperes kérelme indokaként előadta, hogy földvita volt édesapja és két testvére, valamint távoli unokatestvérei között. Apja és testvére örökölték a nagypapjától a földet, de a távoli unokatestvérek ezt meg akarták szerezni. Lett volna esély a békülésre, de veszekedni kezdtek és apja egyik testvérét megölték. A temetés után apja bosszút állt, s a gyilkos fiát megölte. Ezután felperes családja elhagyta a lakóhelyet és Pakisztánba ment egy Peshawar melletti faluba, szülei még mindig ott élnek. Az események 20 évvel ezelőtt történtek, mindezt a szüleitől tudja.

Ezt követően alperes a 106-1-43242/18/11-M. sz. határozatával felperes kérelmét mind a menekültkénti, mind az oltalmazottkénti elismerés tekintetében elutasította, egyúttal megállapította, felperes esetében a visszaküldés tilalma nem áll fenn.

A határozat indokolása szerint felperes esetében nem állnak fenn a menekültkénti, vagy az oltalmazottkénti elismerés feltételei. A felperes által becsatolt afgán személyi igazolvány hitelessége megkérdőjelezhető. Felperes nyilatkozatai nem mentesek az aggályoktól és ellentmondásoktól, az általa tett nyilatkozatok közt lényeges eltérések mutatkoztak, így szavahihetősége egyértelműen megkérdőjelezhető.

A határozat ellen felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a határozat felülvizsgálatát; elsődlegesen a menekültkénti, másodlagosan az oltalmazottkénti elismerését, harmadlagosan kérte a visszaküldés tilalmának a megállapítását, negyedlegesen kérte a határozat hatályon kívül helyezését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. A keresetlevél indokolása szerint alperes nem megfelelő módon értékelte a felperes által elmondottakat, megsértette a tényállás feltárási kötelezettségét, az általa észlelt ellentmondásokkal nem szembesítette felperes, nem kísérelte meg ezen ellentmondások feloldását. Felperes esetében ugyanakkor megállapítható a meghatározott társadalmi csoporthoz tartozás miatti üldözés. Az oltalmazottkénti elismerés körében hivatkozott felperes a Met. 65. § b) és c) pontjára, arra hogy az ott leírt feltételek felperes esetében fennállnak.

Alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy a határozat megalapozott és jogszerű.

A kereset részben **alapos**.

A bíróság az alperesi határozatot a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. (a továbbiakban: Ket.) 109. §-a, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 324. § (2) bekezdésének a) pontja és a 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján, a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, a tényállást a peres felek nyilatkozatai, az általuk csatolt okirati bizonyítékok, továbbá a közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

A Met. 7. § (1) bekezdése értelmében a menekültügyi hatóság - a 8. § (1) bekezdésben foglalt kivétellel - menekültként ismeri el azt a külföldit, aki igazolja vagy valószínűsíti, hogy rá nézve a Genfi Egyezmény 1. cikkével összhangban a 6. § (1) bekezdésben foglalt feltételek fennállnak.

A Met. 6. § (1) bekezdése alapján a Magyar Köztársaság menekültként ismeri el azt a külföldit, aki faji, illetve vallási okok, nemzeti hovatartozása, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása, politikai meggyőződése miatti üldöztetése vagy az üldözéstől való megalapozott félelme miatt származási országán kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldözéstől való félelmében nem kívánja a származási országa védelmét igénybe venni.

A Met. 12. § (1) bekezdése értelmében a Magyar Köztársaság oltalmazottként kiegészítő védelemben részesíti azt a külföldit, aki nem felel meg a menekültkénti elismerés feltételeinek, de fennáll annak a veszélye, hogy származási országába történő visszatérése esetén őt súlyos sérelem érne, és nem tudja, vagy az e veszélytől való félelmében nem kívánja a származási országa védelmét igénybe venni.

A Met. 61. §-a szerint az elismerés feltételeinek vizsgálata során súlyos sérelemnek tekintendő

- a) a halálbüntetéssel fenyegetés;
- b) a kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés alkalmazása;
- c) a polgári személy életének vagy testi épségének súlyos fenyegetettsége, amely nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktus során alkalmazott megkülönböztetés nélküli erőszak következménye.

A Met. 63. § (1)-(2) bekezdései szerint, az üldöztetéssel vagy súlyos sérelemmel szembeni védelem akkor tekinthető biztosítottnak, ha abban az államban, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerül, hatékony eszközök állnak rendelkezésre az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozására, valamint az üldöztetést megvalósító vagy súlyos sérelmet előidéző cselekmények elkövetőinek megbüntetésére, és a kérelmező ezt a védelmet igénybe veheti.

Az (1) bekezdés szerinti védelem akkor is biztosítottnak tekinthető, ha abban az államban, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerül, az ország egy részében nem áll fenn az üldöztetéstől való megalapozott félelem követelménye, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye, és a kérelmezőtől ésszerűen várható, hogy az érintett ország részben maradjon.

A Met. 45. § (3) bekezdése értelmében a menekültügyi hatóság az elismerés iránti kérelem elutasítására, valamint az elismerés visszavonására vonatkozó döntésében megállapítja a visszaküldés tilalmának fennállását vagy fenn nem állását.

A Met. 45. § (1) bekezdése szerint a visszaküldés tilalma fennáll, ha az elismerését kérő származási országában faji, illetve vallási okok, nemzeti hovatartozása, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása, avagy politikai meggyőződése miatt üldöztetés veszélyének vagy halálbüntetésnek, kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek lenne kitéve, és nincs olyan biztonságos harmadik ország, amely befogadja.

A külföldi állampolgár kérelmére induló menekültügyi eljárásban a külföldinek, jelen esetben a felperesnek kellett igazolnia, de legalább valószínűsíteni a személyes meghallgatásakor tett részletes, életszerű, ellentmondásokról mentes és aggálytalan előadásával azt, hogy rá nézve a Genfi Egyezmény alkalmazható.

Alperes helytállóan értékelte a menekültkénti elismerés körében azt, hogy a felperes által előadottak nem alkottak olyan koherens, egymásra épülő rendszert, amely alapján a szükséges mértékben valószínűsíthető lett volna, hogy felperest a hazájában közvetlen, effektív, a személye ellen irányuló üldöztetés vagy annak veszélye fenyegeti.

Ezeket a körülményeket alperes a határozatában megfelelő módon és részletességgel feltüntette, ezeket a bíróság megismételni nem kívánja.

Utal felperes kérelmének megalapozatlanságára az, hogy felperes az ügyében első alkalommal indult eljárás befejezését megelőzően ismeretlen helyre távozott.

Az üldöztetéstől vagy annak veszélyétől alappal tartó személy részéről elvárható és szükségszerű magatartás, hogy mindenben, teljes körűen és folyamatosan együttműködjön az ügyében eljáró hatóságokkal.

Felperes nem tudta valószínűsíteni, hogy menekültkénti elismerése a Met. - fentebb idézett - 6. § (1) bekezdése alapján indokolt lenne.

A bíróság megállapította, hogy a hatóság a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének eleget tett, így nem a tényállás feltárásának hiányosságaiból következnek a felperesi nyilatkozatok ellentmondásosságai.

A fentiek alapján a bíróság álláspontja szerint a menekültkénti elismerés vonatkozásában a határozat jogszerű és helytálló indokolást tartalmaz, alperes a tényállást a döntéshozatalhoz szükséges mértékben feltárta, a személyes meghallgatásokat eljárási hiba nélkül folytatta le.

Az oltalmazottkénti elismerés és a visszaküldési tilalom vizsgálata.

A beszerzett országinformációk, illetve az Afganisztán vonatkozásában - lényegében - köztudomású tények alapján megállapítható, hogy Afganisztánban egyre inkább jellemző a megkülönböztetés nélküli, kiszámíthatatlan, a polgári lakosságot is nagy mértékben sújtó erőszak.

Bár a fegyveres harcok résztvevőinek célpontjai elsősorban katonai objektumok és személyek, illetve a kormányerők, vagy azok szimpatizánsai, de ezen támadások során jelentős a polgári áldozatok száma is, miután az ilyen jellegű támadásokat többnyire nem lehet célzottan irányítani.

Önmagában nem jelent a sérelem, illetve az üldöztetés szempontjából releváns különbséget az a relatív értékelés, hogy esetleg egyes térségekben valamivel jobb (vagy rosszabb) a helyzet. Abszolút mércével mérve a felperes szempontjából szóba jöhető afganisztáni térségek egyaránt a fokozott veszélynek kitett, egyre romló biztonsági helyzetben lévő területeknek minősíthetők.

Bár kétségtelen, hogy a biztonsági helyzet, illetve az afganisztáni események gyakran és intenzíven változnak, összességében javulónak semmiképpen nem mondhatók. A térségben egyre kiszámíthatatlanabb a belső harcok, erőszakos cselekmények valószínűsége, kiterjedtsége. Ebben a bizonytalan, tendenciáját nézve egyre romló belpolitikai, gazdasági, biztonsági helyzetben egyre több polgári személy is veszélyeztetve van, illetve szenved súlyos sérelmet.

Kétségtelen, hogy az országinformációk e téren nem mind egységesek és koherensek, de a veszély eskalálódása, az erőszak fokozódása, a belső anarchia dominanciája szinte mindegyik alapján megállapítható.

E téren, miután emberek életéről, alapvető biztonságáról, megélhetési esélyeiről van szó, a veszély fent leírt mértéke és jellege alapján (amely konkrét veszélyt természetesen nem kell - és nem is lehet - ilyen esetekben kétséget kizáróan bizonyítani), nem lehet megkockáztatni az üldöztetés, sérelem vagy egyéb jelentős hátrány ilyen valószínűséggel történő bekövetkezését.

Felperes esetében mind az egyéni körülmények, mind a megkülönböztetés nélküli erőszak mértéke és jellege, mind pedig ezen körülmények egymással összefüggő hatása egyaránt indokolják számára a nemzetközi védelem biztosítását.

A bíróság a rendelkezésre álló, valamint a per során ismételtén beszerzett országinformációk birtokában megállapította, hogy felperes esetében fennállnak az oltalmazottkénti elismerés feltételei.

A Met. végrehajtásáról szóló 301/2007. (XI. 9.) Kormányrendelet 92. §-a meghatározza az ésszerű elvárhatóság konjunktív feltételeit. E szerint a kérelmezőnek (felperesnek) az adott országrészben családi, illetve rokonai kapcsolatokkal kell rendelkeznie, vagy alapvető megélhetése és lakhatása más módon biztosítható kell, hogy legyen.

Az előzőekre vonatkozó bizonyíték sem a menekültügyi, sem a bírósági eljárás során nem merült fel, felperes kapcsolata Afganisztánnal lényegében csak az állampolgárságára nézve nyert bizonyítást, mely kapcsolat önmagában a fent említett törvényi feltételeket nem alapozza meg.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a belső fegyveres konfliktus során alkalmazott megkülönböztetés nélküli erőszak következményeként felperes életének vagy testi épségének súlyos fenyegetettsége, azaz a súlyos sérelem veszélye fennáll, és Afganisztán nem nyújt biztonságos belső menekülési lehetőséget felperesnek.

Fővárosi Törvényszék
3.K.31.192/2012/6.

- 6 -

Mindezek alapján a bíróság a Met. 68. § (5) bekezdésére figyelemmel a sérelmezett határozatot a kiegészítő védelem biztosításával részben megváltoztatta.

A perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 81. § (1)-én alapul.

Az ítélet elleni jogorvoslat lehetőségét a Met. 68. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2012. július 4.

dr. Mohay György s.k.
bíró

